

Støtte og til Rede i denne Sag. Det er jo overhovedet beklageligt, at Sagen er kommen saa sent frem, at denne Behandling mere faar Bighed med en Iste Behandling. Jeg skal derfor ikke heller længer dvæle herved, idet jeg har den fulde Tillid til Indenrigsministeren og til Finansudvalget, at de ville gøre, hvad der kan gøres i denne Sag. — Maa jeg blot endnu udtale min Tak, for hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte om det nyoprettede Konsulentkontor og om dets Forhold til Landbosforeningerne, idet han jo hævdede af den Selvstændighed for disse, som man kan ønske. Jeg har selv været blandt dem, der ønskede et Konsulentkontor oprettet, og jeg tillægger det stor Betydning, at Ledelsen nu kan ste fra et særegent Kontor. Derfra vil ogsaa i den Sag, her er oppe om Husmandsrejserne, hurtigt og bestemt kunne blive grebet ind, og jeg tror, at der ogsaa paa andre Maader derfra kan virkes i Øjeblikket til Held for Agerbruget, baade ved Konsulenter i Umyndelighed og ved Konsulentkontoret. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at fremsætte det Ønske, at det maa blive taget under Overvejelse, om der ikke er Brug for en af vore dygtige Konsulenter i Hamborg under de vanskelige Forhold, der nu finde Sted med Hensyn til Kreaturafføtning og Kreaturtransport.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører nævnedes med Hensyn til de Medsættelser, der ere skete paa Bygningsvæsenets Omraade — jeg glemte at omtale det, da jeg første Gang havde Ordet — at man havde holdt en Modelsum i flere Aar, og at man ønskede at staa med en Sum af omtrent 100,000 Kr. til Hovedreparationer. Jeg kender godt den Sædvane; den er meget gammel, men den er meget uheldig. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at naar man har en saa knap Vedligeholdelsessum som den, man faar — her i Tinget fastsættes der nemlig aarlig en Vedligeholdelsessum paa 50,000 — maa man vente en noget større Sum til Hovedreparationer, ganske særlig, naar man ser hen til, hvilke Bygninger, det er, Staten har at vedligeholde. Ærede Medlemmer vilde jo lende dem, thi den ærede Ordfører nævnedes det. Jeg skal anfille en ganske lille Sammenligning mellem Kjøbenhavns Kommune og Staten. Kjøbenhavns Kommune bruger til sine Skoler f. Eks. $1\frac{1}{2}$ pCt. til Vedligeholdelse, til sine Hospitaller $1\frac{3}{4}$ à $2\frac{3}{4}$ pCt. af Assurancesummen. Den Vedligeholdelsessum, der forlanges paa Finansloven til Statens Bygninger er $1\frac{1}{4}$ pCt. af For-

skriftsummen, og Forskriftsummen for disse Bygninger er over 21 Mill. Kr. Det, der bevilges aarlig efter det Skema, den ærede Ordfører omtalte, til Grundforbedringer og Hovedreparationer er $\frac{1}{2}$ pCt. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det virkelig er meget billigt, der arbejdes i denne Retning, uanset at disse Bygninger i og for sig maa kræve langt større Summer end Skoler og Kommunalbygninger. Jeg har fremdraget det før, og jeg fremdrager det denne Gang igen, fordi det følger af sig selv, at man ikke kan blive ved at gøre Jyldest med de Summer, der aarlig bevilges i den Retning. — Den ærede Ordfører nævnedes — jeg ved ikke, om det var i denne Forbindelse — at han selv noget favnede Tradition ved første Gang at være Ordfører for Finansudvalget, uden i længere Tid at have været Medlem af dette. Jeg skal ikke tillægge denne Bemærkning større Vægt, end den i og for sig fortjener. Men jeg tør ikke sige andet, end at der har været en meget loyal Ordførsel her, men jeg tror dog nok, det kan siges, at Finansudvalget meget hurtigt i Løbet af saa Aar er blevet meget anderledes sammenfat end tidligere, og at man meget maa favne Traditionerne forekommer mig at være ret naturligt. Det træffer sig ogsaa undertiden, at jeg savner dem; det vilde der noget kunne hødes paa ved Protokollen, der føres i Finansudvalget fra det ene Aar til det andet. Hvorledes det hænger sammen med denne Protokollation, ved jeg ikke; men det er ganske klart, at hvis man havde en saadan Protokol i Finansudvalget — og at jeg undertiden ønsker at ty til en Protokol i Finansudvalget er noget, som de Herrer vide — vilde det høde meget paa Mangelen af Traditioner, det er klart. Jeg skal ikke tillægge Udtalelsen større Vægt, end den fortjener; jeg tager det kun som en lille Indrømmelse fra den ærede Ordfører, idet jeg i Gaar tillod mig at sige, at hvis den valgte Ordfører (Lutein) havde været til Stede, var der flere Punkter, hvor han paa Grund af Traditionen vilde have stillet sig anderledes, og han vilde have huffet Ting, der vare passerende; men det er jo et Forhold, der ikke kan ændres. Men jeg takker for den Indrømmelse, den ærede Ordfører gjorde i den Retning; jeg skal som sagt ikke gøre den større, end den var. — Den til Industrikonsulenter omtalte Bevilling mente Ordføreren, at Ministeren havde forsvaret svagt nok. Den ærede Ordfører kan sige, at jeg bebudede, at hvis jeg ikke kan faa Bevillingen — og det er der jo ikke stor Udset til, da det store Flertal staar imod den — vilde jeg gaa en anden Vej ved næste Behandling.